

УДК: 342.72

DOI: 10.36550/2522-9230-2023-15-227-231

Соболь Євген Юрійович,

доктор юридичних наук, професор,
ректор Центральноукраїнського державного
університету імені Володимира Винниченка
e-mail: 81sobol@gmail.com
<https://orcid.org/0000-0002-0804-8354>

Палій Валерій Валерійович,

кандидат юридичних наук,
заступник начальника Кропивницького
управління поліції з превентивної діяльності
Головного управління Національної поліції в Кіровоградській області
e-mail: valerii.palii90@gmail.com
<https://orcid.org/0000-0002-1881-2504>

ДЕЯКІ ПРОБЛЕМИ НОРМАТИВНО-ПРАВОВОЇ БАЗИ ПРИ ЗАСТОСУВАННІ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВИХ ЗАХОДІВ ОБМЕЖЕННЯ ПРАВ ТА СВОБОД ЛЮДИНИ ПІД ЧАС ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПУБЛІЧНОЇ БЕЗПЕКИ

Стаття присвячена аналізу проблем нормативно-правової бази при застосуванні адміністративно-правових заходів обмеження прав та свобод людини під час забезпечення публічної безпеки.

Констатовано, що важливою передумовою функціонування сучасної правової держави є наявність нормативно-правової основи діяльності державних органів їх системної взаємодії, незалежної судової системи, повноцінного громадянського суспільства.

Актуалізовано місце та роль Національної поліції України в контексті забезпечення публічної безпеки.

Визначено основні напрями вдосконалення діяльності підрозділів Національної поліції України при застосуванні адміністративно-правових заходів обмеження прав та свобод людини під час забезпечення публічної безпеки. Серед них: вдосконалення нормативно-правової бази застосування адміністративно-обмежувальних заходів прав та свобод людини під час забезпечення публічної безпеки; вдосконалення процедури відбору кандидатів на службу в органи та підрозділи Національної поліції України; навчання, підвищення кваліфікації, підготовка та перепідготовка працівників підрозділів Національної поліції України; вдосконалення організаційно-управлінської складової під час здійснення заходів по забезпеченню публічної безпеки та охорони публічного порядку; підвищення рівня якості контролю та нагляду за діяльністю підрозділів Національної поліції України.

Проаналізовано стан нормативно-правової бази застосування адміністративно-обмежувальних заходів прав та свобод людини під час забезпечення публічної безпеки.

Визначено наступні проблемні аспекти: безсистемність у прийнятті законодавчих актів яка в подальшому спричинила проблему їх практичного застосування, коли працівники поліції не мали відповідних роз'яснень та інструкцій щодо застосування вказаних норм, що призвело до того, що деяка частина винних осіб так і не понесла покарання за скоєне діяння; відсутність належної правотворчості на рівні прийняття підзаконних нормативно-правових актів. Вказано на важливість якісної розробки та прийняття відомчих нормативно-правових актів яка в подальшому ефективно впливає на дотримання законності в діяльності того чи іншого правоохоронного органу, дотримання прав і свобод людини та громадянина, підвищує рівень довіри населення до діяльності правоохоронної системи в цілому.

Ключові слова: Національна поліція України, публічна безпека, публічний порядок, адміністративно-правові заходи, права людини.

Sobol Y., Palii V. SOME PROBLEMS OF THE REGULATORY AND LEGAL BASE WHEN APPLYING ADMINISTRATIVE AND LEGAL MEASURES LIMITING HUMAN RIGHTS AND FREEDOMS WHILE ENSURING PUBLIC SECURITY

The article is devoted to the analysis of the problems of the regulatory and legal framework in the application of administrative and legal measures to limit human rights and freedoms while ensuring public safety.

It was established that an important prerequisite for the functioning of a modern legal state is the presence of a regulatory and legal basis for the activity of state bodies, their systemic interaction, an independent judicial system, and a full-fledged civil society.

The place and role of the National Police of Ukraine in the context of ensuring public safety has been updated.

The main areas of improvement of the activity of the units of the National Police of Ukraine in the application of administrative and legal measures restricting human rights and freedoms while ensuring public safety have been determined. Among them: improvement of the legal framework for the application of administrative and restrictive measures of human rights and freedoms while ensuring public safety; improvement of the procedure for selecting candidates for service in bodies and units of the National Police of Ukraine; training, advanced training, training and retraining of employees of units of the National Police of

Ukraine; improvement of the organizational and management component during the implementation of measures to ensure public safety and protection of public order; increasing the level of quality control and supervision over the activities of units of the National Police of Ukraine.

The state of the normative legal framework for the application of administrative and restrictive measures of human rights and freedoms while ensuring public security is analyzed.

The following problematic aspects were identified: lack of system in the adoption of legislative acts, which later caused the problem of their practical application, when police officers did not have appropriate explanations and instructions on the application of the specified norms, which led to the fact that some of the guilty persons were never punished for the committed act; lack of proper law-making at the level of adoption of bylaws. The importance of high-quality development and adoption of departmental legal acts is indicated, which in the future effectively affects the observance of legality in the activities of one or another law enforcement agency, observance of the rights and freedoms of a person and citizen, and increases the level of public trust in the activity of the law enforcement system as a whole.

Key words: National Police of Ukraine, public safety, administrative and legal measures, human rights.

Постановка проблеми. Функціонування сучасної правової держави можливе лише при умовах існування дієвої нормативно-правової основи діяльності державних органів, їх системної взаємодії, незалежної судової системи, повноцінного громадянського суспільства, кожний індивідуум якого свідомий думки, що існують взаємні обов'язки громадянина та держави тощо. Цей перелік можна продовжувати, але головною тезою виступає думка, що лише за повноцінного дотримання прав та свобод людини та громадянина, гарантій їх відновлення при можливих порушеннях, держава може очікувати відповідного ставлення від своїх громадян щодо належного виконання ними своїх обов'язків.

Аналізуючи місце та роль у структурі державних органів України такого правоохоронного органу, як Національна поліція України, слід зазначити, що у зв'язку із його особливим статусом та специфікою завдання, його постійне та системне вдосконалення діяльності є не просто необхідністю для його існування, а й має вагоме значення для функціонування всієї правоохоронної системи нашої держави. Національна поліція України, як вже зазначалося, є одним із найбільш чисельних за своєю штатною структурою правоохоронних органів, а також його працівники є суб'єктами державної влади, які найбільш часто під час виконання своїх повноважень контактують з громадянами. Саме від результатів діяльності поліції в значній мірі залежить і суспільна думка про всі державні органи в цілому та правоохоронні зокрема. Як справедливо зауважує з цього приводу О.С. Устименко, «... повага, підтримка та захист прав і свобод людини і громадянина у діяльності Національної поліції України, ефективне функціонування її у механізмі забезпечення прав та свобод залежать від рівня дотримання поліцейськими принципів законності та верховенства права, службової дисципліни, взаємодії з суспільством на засадах партнерства та призводять до таких позитивних наслідків, як: зміцнення довіри і співпраці між різними категоріями населення, позитивний вплив на суспільну свідомість та формування поваги до закону, підтримка своєї професійної діяльності з боку різних інститутів громадянського суспільства та, передусім, підвищення авторитету та престижу працівників поліції в Україні» [1, с. 209].

Аналіз останніх досліджень та публікацій. У різні часи проблематиці вдосконалення діяльності підрозділів поліції (міліції) під час виконання обов'язків з охорони публічного (громадського) порядку та забезпечення публічної (громадської) безпеки були присвячені праці таких відомих науковців, як: Д.С. Афонін, А.В. Боксгорн, О.М. Бандурка, В.В. Галуцько, В.П. Петков, Є.Ю. Соболев, О.С. Юнін тощо.

Метою статті є дослідження та аналіз проблем нормативно-правової бази при застосуванні адміністративно-обмежувальних заходів прав та свобод людини під час забезпечення публічної безпеки.

Виклад основного матеріалу дослідження. Слід зазначити, що застосування адміністративно-правових обмежень прав та свобод людини та громадянина працівниками підрозділів Національної поліції України на даний час суспільством сприймається зовсім не однозначно, зокрема, й негативно, і до цього призводить значна кількість причин.

Вважаємо, що до питання вдосконалення діяльності такого правоохоронного органу, як Національна поліція України, потрібно підходити комплексно, з врахуванням не тільки актуальних проблем, а й із прогнозуванням запровадження перспективного законодавства, запозиченням передового досвіду провідних країн світу тощо. У зв'язку із зазначеним вважаємо за необхідне навести думку Р.Ю. Кіяшко та І.С. Кравченко, які, досліджуючи питання проблемних аспектів діяльності патрульної служби Національної поліції України, справедливо наголошують на «... комплексності подолання виокремлених проблем в організації діяльності поліцейських патрульної служби Національної поліції України» [2, с. 142]. Вони справедливо вважають, що «фрагментарне усунення недоліків не дасть результату, а системність у реалізації змін у діяльності органів і підрозділів МВС України сприятиме створенню органу європейського формату» [2, с. 142]. Слід зазначити, що дана теза актуальна і для всієї діяльності підрозділів Національної поліції України загалом, так і для сфери застосування вказаним правоохоронним органом адміністративно-обмежувальних заходів під час забезпечення публічної безпеки.

Враховуючи зазначене, пропонуємо виділити такі основні напрями вдосконалення діяльності підрозділів Національної поліції України у досліджуваній нами сфері:

вдосконалення нормативно-правової бази застосування адміністративно-обмежувальних заходів прав та свобод людини під час забезпечення публічної безпеки;

вдосконалення процедури відбору кандидатів на службу в органи та підрозділи Національної поліції України;

навчання, підвищення кваліфікації, підготовка та перепідготовка працівників підрозділів Національної поліції України;

вдосконалення організаційно-управлінської складової під час здійснення заходів по забезпеченню публічної безпеки та охорони публічного порядку;

підвищення рівня якості контролю та нагляду за діяльністю підрозділів Національної поліції України.

Аналізуючи питання вдосконалення нормативно-правової бази застосування адміністративно-обмежувальних заходів прав та свобод людини під час забезпечення публічної безпеки, слід зазначити, що в даному сегменті нормотворчої діяльності є значні проблеми. Наприклад, спроба криміналізації такого адміністративного правопорушення, як керування особою транспортними засобами в стані алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або під впливом лікарських препаратів, що знижують увагу та швидкість реакції, що передбачено ст. 130 Кодексу України про адміністративні правопорушення [3], у 2020 році спричинила справжній правовий хаос у цьому питанні, коли деякий час існувало дві редакції вищезгаданої статті, а також Кримінальний Кодекс було доповнено ст. 286-1 «Порушення правил безпеки дорожнього руху або експлуатації транспорту особами, які керують транспортними засобами в стані сп'яніння» [4]. По-перше, законодавець, враховуючи страшний статистику загибелі та травмування людей в дорожньо-транспортних пригодах у нашій країні через осіб, які керували транспортними засобами у стані сп'яніння, що в десятки разів перевищує подібні статистичні дані провідних країн світу, вирішив посилити покарання за вказане діяння. Для цього Верховною Радою України 22.11.2018 р. прийнято Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо спрощення досудового розслідування окремих категорій кримінальних правопорушень» [5], норми якого набрали чинності з 1 липня 2020 року. Проте прийняті норми викликали бурхливу реакцію наукової спільноти, суспільства та правозахисників, у зв'язку з чим законодавець змушений був декриміналізувати ним же прийняті норми внесеними змінами до чинного законодавства Законом України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України у зв'язку з прийняттям Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо спрощення досудового розслідування окремих категорій кримінальних правопорушень» [5], який набрав чинності 03 липня 2020 року. Тобто реально першопочаткові норми щодо криміналізації керування транспортним засобом у стані сп'яніння були чинними дві доби, проте окремі судові справи щодо притягнення винних до відповідальності тривали досить довгий час і викликали чимало дискусій як в наукових колах, так і серед представників правоохоронних та судових органів.

По-друге, наведена безсистемність у прийнятті законодавчих актів породила проблему їх практичного застосування, коли працівники поліції не мали відповідних роз'яснень та інструкцій щодо застосування вказаних норм, що призвело до того, що деяка частина винних осіб так і не понесла покарання за скоєне діяння.

Тобто можемо спостерігати іншу наявну проблему – відсутність належної правотворчості на рівні прийняття підзаконних нормативно-правових актів. Слід зазначити, що якість розробки та прийняття відомчих нормативно-правових актів має важливе значення у діяльності правоохоронних органів, оскільки, ґрунтуючись на чинному законодавстві та пройшовши відповідну правову експертизу та реєстрацію, вони чітко регламентують поведінку працівників у конкретній ситуації, їх права та обов'язки, що в кінцевому результаті ефективно впливає на дотримання законності в діяльності того чи іншого правоохоронного органу, дотримання прав і свобод людини та громадянина, підвищує рівень довіри населення до діяльності правоохоронної системи в цілому.

Окремі дослідники пов'язують виникнення такої проблеми із періодом реорганізації української міліції в поліцію, коли значна частина досвідчених працівників штабного апарату Міністерства внутрішніх справ з тих чи інших причин змушена була залишити службу, що призвело до певних прогалин у передачі досвіду нормотворчості, напрацьованої системи обговорення та прийняття відповідного підзаконного нормативно-правового акта тощо. Яскравим прикладом подібної ситуації стало прийняття нового наказу МВС України «Про затвердження Інструкції з організації реагування на заяви та повідомлення про кримінальні, адміністративні правопорушення або події та оперативного інформування в органах (підрозділах) Національної поліції України» від 28.03.2018 р. № 111 [6] (втратив чинність відповідно до Наказу МВС України від 27.04.2020 р. № 357), який одночасно затверджував Інструкцію з організації реагування на заяви та повідомлення про кримінальні, адміністративні правопорушення або події та оперативного інформування в органах (підрозділах) Національної поліції України [6] та скасовував попередній подібний наказ МВС «Про організацію реагування на повідомлення про кримінальні правопорушення, інші правопорушення, надзвичайні ситуації та інші події та забезпечення оперативного інформування в органах і підрозділах внутрішніх справ України» від 22.10.2012 р. №940 [7]. Звичайно, необхідність зміни вказаної інструкції на той час була більш ніж необхідною та актуальною у зв'язку із зміною пріоритетів у діяльності МВС, реформуванням міліції в поліцію тощо. Проте проблема полягає в тому, що у нормах скасованого наказу було передбачено дві інструкції, на відміну від нового – «Інструкція з організації реагування органів внутрішніх справ на повідомлення про кримінальні правопорушення, інші правопорушення, надзвичайні ситуації та інші події» [7] та «Інструкція про оперативне інформування в

органах і підрозділах внутрішніх справ, внутрішніх військах та навчальних закладах МВС України» [8]. Тобто поза увагою залишилася важлива складова повсякденної діяльності Національної поліції України, адже Інструкція про оперативне інформування в органах і підрозділах внутрішніх справ, внутрішніх військах та навчальних закладах МВС України містить у собі «Перелік кримінальних правопорушень, інших правопорушень, надзвичайних ситуацій та інших подій, інформація про які подається до МВС України, головних управлінь, управлінь МВС України в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі, на транспорті, Головного управління внутрішніх військ МВС України» [8], який є досить важливим чинником у системі реагування на резонансні події, які тим чи іншим чином можуть сколихнути суспільство або мати значний вплив на соціальну та політичну ситуацію в державі тощо. Намагання швидко владнати ситуацію, що склалася, не дали результатів, і залишена поза увагою Інструкція в частковій формі була затверджена в окремому наказі МВС України «Про затвердження Переліку правопорушень та подій, інформація про які подається до центрального органу управління поліції, головних управлінь Національної поліції в Автономній Республіці Крим та м. Севастополі, областях та м. Києві» від 04.06.2018 р. №645 [9].

Висновки. Резюмуючи викладене зазначимо, що значний проміжок часу (близько трьох місяців) такий важливий аспект діяльності поліції, як інформування та, відповідно, реагування, залишався нерегламентованим, а відповідне сповіщення здійснювалося лише за інерцією, по напрацьованому досвіду, при цьому за відсутності повідомлення вищих чергової частини або невчасне таке повідомлення притягнути до дисциплінарної відповідальності працівника поліції, який допустив подібне, не виявилось можливим. Звичайно, головна проблема полягає не в уникненні дисциплінарного покарання працівником поліції, а в підтриманні службової дисципліни, належного рівня діловодства та належного виконання своїх службових обов'язків працівниками – суб'єктами правоохоронної діяльності, адже все перераховане у комплексі і створює підґрунтя для діяльності правоохоронного органу демократичної, правової держави.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ:

1. Устименко О.С. Національна поліція України у механізмі забезпечення прав і свобод людини і громадянина. *Правоохоронна функція держави: теоретико-методологічні та історико-правові проблеми* (м. Харків, 27 жовтня 2017 р.). МВС України, ХНУВС. Харків, 2017. С. 208-210.
2. Кіяшко Р.Ю., Кравченко І.С. Актуальні проблеми діяльності патрульної служби Національної поліції України. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія: Право*. 2016. Вип. 39(1). С. 139-142.
3. Кодекс України про адміністративні правопорушення від 07.12.1984 р. № 8073-Х. (дата оновлення: 06.11.2022). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/80731-10#Text>
4. Кримінальний кодекс України від 05.04.2001 р. № 2341-III (дата оновлення: 06.11.2022). URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/2341-14>
5. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо спрощення досудового розслідування окремих категорій кримінальних правопорушень: Закон України від 22.11.2018 р. № 2617 – VIII. (дата оновлення: 20.12.2019). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2617-19#Text>
6. Про затвердження Інструкції з організації реагування на заяви та повідомлення про кримінальні, адміністративні правопорушення або події та оперативного інформування в органах (підрозділах) Національної поліції України»: наказ МВС України від 28.03.2018 р. № 111. (втратив чинність Наказ МВС України від 27.04.2020 р. № 357) URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0371-18#Text>
7. Про організацію реагування на повідомлення про кримінальні правопорушення, інші правопорушення, надзвичайні ситуації та інші події та забезпечення оперативного інформування в органах і підрозділах внутрішніх справ України: наказ МВС України від 22.10.2012 р. №940. (втратив чинність Наказ МВС України від 16.02.2018 р. № 111). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0054-13#Text>
8. Інструкція про оперативне інформування в органах і підрозділах внутрішніх справ, внутрішніх військах та навчальних закладах МВС України: затверджена наказом МВС України від 22.10.2012 р. №940. (втратив чинність Наказ МВС України від 16.02.2018 р. № 111). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0055-13#n4>
9. Про затвердження Переліку правопорушень та подій, інформація про які подається до центрального органу управління поліції, головних управлінь Національної поліції в Автономній Республіці Крим та м. Севастополі, областях та м. Києві»: Наказ НПУ від 04.07.2018 р. №645. URL: <https://bit.ly/3VJXKL4>

REFERENCES:

1. Ustyenko, O.S. (2017, October 27). *Natsionalna politsiia Ukrainy u mekhanizmi zabezpechennia prav i svobod liudyny i hromadianyna*. [The National Police of Ukraine in the mechanism of ensuring the rights and freedoms of a person and a citizen]. *Pravookhoronna funktsiia derzhavy: teoretyko-metodolohichni ta istoriko-pravovi problemy*. MVS Ukrainy, KhNUVS. Kharkiv. 208-210. [in Ukrainian].
2. Kiiashko, R.Iu. Kravchenko, I.S. (2016). *Aktualni problemy diialnosti patrolnoi sluzhby Natsionalnoi politsii Ukrainy*. [Actual problems of the patrol service of the National Police of Ukraine]. *Naukovyi visnyk Uzhhorodskoho natsionalnoho universytetu. Serii: Pravo*. Vyp. 39(1). 139-142. [in Ukrainian].

3. Kodeks Ukrainy pro administratyvni pravoporushennia. (1984, December 7). [Code of Ukraine on administrative offenses]. *Zakon № 8073-X*. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/80731-10#Text> [in Ukrainian].
4. Kryminalnyi kodeks Ukrainy. (2001, April 5). [Criminal codex of Ukraine]. *Zakon № 2341-III*. Retrieved from: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/2341-14> [in Ukrainian].
5. Pro vnesennia zmin do deiakykh zakonodavchykh aktiv Ukrainy shchodo sproshchennia dosudovoho rozsliduvannia okremykh katehorii kryminalnykh pravoporushen. (2018, November 22). [On making changes to some legislative acts of Ukraine regarding the simplification of pre-trial investigation of certain categories of criminal offenses]. *Zakon Ukrainy № № 2617 – VIII*. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2617-19#Text> [in Ukrainian].
6. Pro zatverdzhennia Instruksii z orhanizatsii reahuvannia na zaiavy ta povidomlennia pro kryminalni, administratyvni pravoporushennia abo podii ta operatyvnoho informuvannia v orhanakh (pidrozdilakh) Natsionalnoi politsii Ukrainy». (2018, March 28). [On the approval of the Instructions on the organization of response to applications and reports on criminal, administrative offenses or events and operational information in the bodies (subdivisions) of the National Police of Ukraine"]. *Nakaz № 111*. (vtratyv chynnist Nakaz MVS Ukrainy vid 27.04.2020. № 357) Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0371-18#Text> [in Ukrainian].
7. Pro orhanizatsiiu reahuvannia na povidomlennia pro kryminalni pravoporushennia, inshi pravoporushennia, nadzvychaini sytuatsii ta inshi podii ta zabezpechennia operatyvnoho informuvannia v orhanakh i pidrozdilakh vnutrishnikh sprav Ukrainy. (2012, October 22). *Nakaz MVS Ukrainy №940*. (vtratyv chynnist Nakaz MVS Ukrainy vid 16.02.2018. № 111). Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0054-13#Text> [in Ukrainian].
8. Instruksiia pro operatyvne informuvannia v orhanakh i pidrozdilakh vnutrishnikh sprav, vnutrishnikh viiskakh ta navchalnykh zakladakh MVS Ukrainy. (2018, February 16). [Instructions on operational information in bodies and divisions of internal affairs, internal troops and educational institutions of the Ministry of Internal Affairs of Ukraine]. *Nakaz MVS Ukrainy №940*. (vtratyv chynnist Nakaz MVS Ukrainy vid 16.02.2018. № 111). Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0055-13#n4> [in Ukrainian].
9. Pro zatverdzhennia Pereliku pravoporushen ta podii, informatsiia pro yaki podaietsia do tsentralnogo orhanu upravlinnia politsii, holovnykh upravlin Natsionalnoi politsii v Avtonomnii Respublitsi Krym ta m. Sevastopoli, oblastiakh ta m. Kyievi». (2018, July 4). [On the approval of the List of offenses and events, information about which is submitted to the central police management body, the main offices of the National Police in the Autonomous Republic of Crimea and the city of Sevastopol, the regions and the city of Kyiv."]. *Nakaz NPU №645*. Retrieved from: <https://bit.ly/3VJKXL4> [in Ukrainian].

Стаття надійшла до редакції: 8.11.2023

УДК 343.121

DOI: 10.36550/2522-9230-2023-15-231-235

Шатрава Сергій Олександрович,

доктор юридичних наук, професор,

завідувач науково-дослідної лабораторії з проблем досудового розслідування

Харківського національного університету внутрішніх справ

e-mail: sergshatrava@gmail.com

<https://orcid.org/0000-0002-7072-961X>

Джафарова Олена В'ячеславівна,

доктор юридичних наук, професор,

завідувач кафедри поліцейської діяльності

та публічного адміністрування факультету № 3

Харківського національного університету внутрішніх справ

e-mail: olenadzahafarova@gmail.com

<https://orcid.org/0000-0003-4201-0218>

УЧАСТЬ ЗАХИСНИКА В КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ: ПИТАННЯ ТЕОРІЇ ТА ПРАКТИКИ

У даній роботі розглядається роль захисника в контексті кримінального провадження, акцентуючи увагу на теоретичних завданнях та практичних аспектах їх застосування в сучасній юридичній практиці. Висвітлюються ключові

Випуск 15. 2023

© С.О.Шатрава, О.В.Джафарова, 2023